

بررسی اثر تنش گرما بر کیفیت تبدیل دانه ارقام برنج در شمال خوزستان

عبدالعلی گیلانی، عضو هیات علمی بخش اصلاح و تهیه نهال و بذر، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان، ایران

سیدعطا اله سیادت، استاد دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین، اهواز، ایران

سامی جلالی، کارشناس ارشد زراعت، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان خوزستان

کاوه لیموچی*، دکترای زراعت، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد دزفول، دانشگاه آزاد اسلامی، دزفول، ایران

چکیده

این پژوهش با هدف تعیین نقش تنش گرما بر کیفیت تبدیل دانه ارقام برنج در استان خوزستان طراحی و اجرا گردید. آزمایش با دو عامل تاریخ کاشت و رقم به صورت کرت های یکبار خرد شده، در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی و سه تکرار به مدت دو سال (۱۳۸۵ و ۱۳۸۶) در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی شاور و وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان اجراء شد. سه تاریخ کاشت (۲/۱۵، ۳/۵ و ۳/۲۵) در کرت های اصلی و ۵ رقم برنج شامل ارقام هویزه و حمر (متحمل به گرما) عنبوری قرمز و چمپا (حساس به گرما) و رقم پرمحصول دانیال (نیمه متحمل به گرما) در کرت های فرعی قرار گرفتند. نتایج تجزیه مرکب نشان داد اثر متقابل بین رقم و تاریخ کاشت در تمامی صفات معنی دار بود. به عبارتی ارقام بسته به شرایط حرارتی واکنش متفاوتی داشتند. بیشترین طول دانه پس از پخت را تاریخ کاشت سوم و ارقام دانیال و عنبوری قرمز داشتند. نسبت طولی شدن دانه در تاریخ کاشت دوم و سوم و رقم عنبوری قرمز بیشتر بود. بالاترین میزان آمیلوز مربوط به تاریخ دوم و ارقام متحمل بود. اما کمترین قوام ژل را تاریخ کاشت دوم و رقم دانیال و بیشترین مقدار ر ارقام متحمل داشتند. دمای ژلاتینه شدن در تاریخ کاشت سوم بالاترین مقدار و ارقام دانیال و چمپا به ترتیب از بیشترین و کمترین میزان برخوردار بودند.

واژه های کلیدی: برنج، تنش گرما، دانه، کیفیت تبدیل

* نویسنده مسئول: kavehlimouchi@yahoo.com E-mail:

مقدمه

برنج به عنوان یکی از محصولات استراتژیک، نقش مهمی در تغذیه مردم کشور ما دارد. براساس آمار موسسه بین‌المللی تحقیقات برنج، جمعیت ایران در سال ۲۰۲۰ میلادی به ۱۳۰ میلیون نفر افزایش خواهد یافت که با مصرف سرانه ۳۳ کیلوگرم، نیاز سالانه برنج نزدیک به ۴ میلیون تن خواهد بود (۲). بنابراین برای تامین تقاضای رو به رشد برنج، افزایش ۷۰-۷۵٪ در تولید کل کشور امری اجتناب ناپذیر است. اما علی‌رغم تلاش‌های همه‌جانبه در کشور برای افزایش عملکرد دانه به عنوان مهمترین و اولین هدف از برنامه‌های به‌نژادی و به‌زراعی برنج، بهبود در خصوصیات کیفی دانه آن به علت ارتقاء در شاخص‌ها و استانداردهای زندگی به عنوان یک اولویت امری ضروری می‌باشد. درصد استحصال برنج سفید از شلتوک (راندمان تبدیل) و خصوصیات فیزیکی دانه برنج به عنوان یکی از جنبه‌های کیفی، علاوه بر نقش تغذیه‌ای به جهت تاثیرگذاری بر میزان ضایعات، قیمت و بازارپسندی برنج، میزان مقبولیت توسط مصرف‌کنندگان و درآمد نهایی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. در این راستا علاوه بر خصوصیات ارقام، افزایش دمای محیط به خصوص در طی دوره رسیدگی و پرشدن دانه به علت تاثیر بر ساختار درونی و ظاهری دانه بسیار تعیین‌کننده می‌باشد. بر این اساس کاهش کیفیت دانه برنج در اثر تنش گرمایی ناشی از افزایش جهانی دما یکی از دغدغه‌ها و نگرانی‌های مهم در بسیاری از مناطق برنج‌خیز دنیا از جمله کشور ما محسوب می‌شود. زیرا تنش حرارتی در طی دوره شکل‌گیری و پرشدن دانه، عمدتاً منجر به تولید دانه‌های کوچک و بدشکل و کاهش تعداد دانه‌های کاملاً پر و وزن آنها می‌شود (۱۹). در سال‌های اخیر، دمای زیاد و غیرمعمول تابستان در غرب ژاپن باعث کاهش در کیفیت و تولید برنج گردید. به‌طوریکه، افزایش دانه‌های نارس با بخش سفید، ترک و شکاف عمیق روی سطح، همراه با دانه‌های لاغر و باریک از عوامل مهم کاهش درجه کیفی برنج معرفی گردیدند (۱۶). در مناطق برنج‌خیز از ایالت آرکانزای آمریکا دمای بالای شب یکی از عوامل کاهش عملکرد برنج سالم می‌باشد (۸). دمای زیاد در طی مرحله پرشدن دانه باعث اثرات زیان‌آور بر عملکرد و کیفیت تولیدات گیاهی می‌شود، لذا دمای بیشتر از حد مطلوب رشد، نه تنها منجر به کاهش اندازه دانه در تمامی غلات اصلی مانند برنج، گندم، جو و ذرت می‌گردد بلکه کیفیت آسیاب آنها را نیز کاهش داد (۱۳). بین واریته‌های برنج زمانی که تحت یک دمای معین رسیدند، اختلافات روشنی از لحاظ گچی بودن دانه وجود داشت، به طوری که واریته‌های ژاپنی کوشی بوکی و تتاکاکو به عنوان ارقام محتمل به گرما، دانه‌های گچی کمتری در دمای زیاد داشتند. اما هات سوبوشی و ساسانی شیکی از ارقام حساس به گرما، دانه‌های به شدت گچی تولید نمودند (۱۸). با مطالعه بوته‌های برنج رقم نیپوه بار در شرایط تنش حرارتی مشخص گردید. گرمای زیاد باعث تولید دانه‌های سبک‌تر با ظاهر گچی و میزان آمیلوز پایین می‌شود. ولی در شرایط کنترل بیشتر دانه‌ها ظاهری شفاف داشتند، به‌علاوه در آندوسپرم دانه‌های گچی رسیده تحت تنش، گرانول‌های نشاسته

با فضای بزرگ هوا در بین آنها به صورت ناپایدار و سست در کنار هم قرار گرفتند. اما دانه های نیمه شفاف توسط تعداد زیادی از گرانول های نشاسته پر شده بودند (۷). با توجه به اینکه در نیم سده ی گذشته دمای شبانه، روزانه و شبانه روزی در کشور به ترتیب با آهنگ حدود سه، یک و دو درجه در هر صد سال افزایش داشته است و در مجموع آب و هوای ایران به سمت اقلیمی گرمتر و کم بارش پیش می رود (۴). کیفیت پخت، خوردن، ظاهر دانه و خصوصیات آسیاب و تغذیه ای اجزای کیفی را در دانه برنج تشکیل می دهند. کیفیت پخت و خوردن بیشتر توسط میزان آمیلوز^۱ (AC) دمای ژلاتینی شدن^۲ (GT) و قوام ژل^۳ (GC) دانه نشاسته ای تعیین می شوند اما ویژگی ظاهری بیشتر بوسیله شکل دانه (طول، عرض، نسبت طول و عرض) و میزان گچی بودن آندوسپرم تعریف می شود (۱۴). تنش حرارتی در طی پر شدن دانه صرفنظر از کاهش عملکرد ناشی از محدودیت اسمیلات و کوتاه شدن دوره پر شدن دانه، باعث کاهش در کیفیت آن به صورت زوال کلی در ظاهر دانه، سفید کردن و کیفیت پخت، درصد بیشتر دانه های گچی، میزان بازیافت پایین تر برنج سالم، تغییر ساختمانی در آمیلوپکتین، دمای ژلاتینی بیشتر، قوام ژل، چسبندگی و انعطاف سخت تر شد (۱۹). مرحله شیری از پر شدن دانه حساس ترین فاز به درجه حرارت زیاد است که منجر به تولید دانه های گچی می شود همچنین سطح بیان ژن های مربوط به آنزیم های درگیر در متابولیسم نشاسته یا کربوهیدرات و انتقال دهنده ها به میزان ۸۹٪ از شاهد کاهش یافت و آمیلوپکتین در دانه های رسیده در دمای زیاد در مقایسه با شاهد سرشار از زنجیره های جانبی بلند و متوسط بود (۱۸). دمای ژلاتینی شدن (GT) دمایی است که دانه های نشاسته به طور غیرقابل برگشت حالت کریستالی شان را طی پخت از دست می دهند و مهم ترین خصوصیت کیفی مربوط به پخت دانه های برنج است (۱۱). براساس آخرین یافته ها تعداد کمی از اسیدهای آمینه ضروری در ژن نشاسته سینتاز^۴ IIa (SSIIa) باعث اختلاف در ساختار آمیلوپکتین و GT بین برنج ژاپنیکا و ایندیکا می شوند (۱۷). می توان گفت میزان کاهش در کیفیت دانه برنج و افزایش ضایعات آن در آینده و در سطح کشور امری اجتناب ناپذیر است اما سهم نسبی آن بسته به خصوصیات رقم و شرایط محیطی هر منطقه صرف نظر از مدیریت مزرعه ای می تواند متفاوت باشد. لذا به نظر می رسد در مناطقی مانند استان خوزستان به دلیل تابستان های بسیار گرم و خشک و طولانی، وزش بادهای غربی - جنوب غربی به شدت گرم و با رطوبت نسبی کم یا باد شمال در تمام دوره رشد برنج میزان و شدت این خسارت در کیفیت دانه برنج و افزایش ضایعات آن به مراتب بیشتر از سایر مناطق برنج خیز کشور باشد. بنابراین افزایش سطح دانش و آگاهی نسبت به اثرات خسارت زای تنش گرما کاملاً ضروری است. این پژوهش با هدف تحقق این مهم و در جهت کاهش اثرات سوء درجه حرارت بالا طراحی گردید.

1 Amylose Content

2 Gelatinization temperature

3 Gelatinization content

4 Starch synthase gene IIa

مواد و روش ها

این آزمایش با دو عامل تاریخ کاشت و رقم به صورت کرت های یک بار خرد شده و در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار و کرت های 4×3 متری به مدت دوسال (۱۳۸۵ و ۱۳۸۶) در مزرعه ایستگاه تحقیقات کشاورزی شاور و وابسته به مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان که در ۷۰ کیلومتری شمال اهواز حدفاصل دو رودخانه کرخه و کارون با عرض جغرافیایی ۳۱ درجه و ۵۰ دقیقه و طول جغرافیایی ۴۸ درجه و ۲۸ دقیقه و ارتفاع ۳۳ متر از سطح دریا واقع شده است، اجرا گردید. خاک مزرعه دارای بافت رسی - لومی، $pH = 7.5 - 7$ ، هدایت الکتریکی $2/5$ میلی موس بر سانتیمتر و مقادیر نیتروژن، فسفر، پتاسیم و روی آن به ترتیب $0/09$ درصد، $10-12$ ، 120 و $2/5$ قسمت در میلیون بود. عامل تاریخ کاشت با هدف اعمال درجه حرارت های متفاوت (جدول ۱) در سه سطح $(2/15)$ ، $(3/5)$ و $(3/25)$ و ارقام شامل هویزه و حمر (متحمل) عنبوری قرمز و چمپا (حساس) و رقم پرمحصول دانیال (نیمه متحمل) به ترتیب در کرت های اصلی و فرعی قرار گرفتند. کودهای مورد نیاز براساس نتایج آزمون خاک و مقادیر توصیه شده مصرف شدند. عنصر نیتروژن از منبع اوره به مقدار 200 و 300 کیلوگرم در هکتار به ترتیب برای ارقام بومی و رقم دانیال، فسفر به صورت فسفات آمونیم و عناصر پتاسیم و روی از منبع سولفات به میزان 50 ، 100 و 40 کیلوگرم در هکتار استفاده گردیدند. تمام مقادیر فسفر، پتاسیم، روی و 40 درصد نیتروژن همزمان با انتقال نشاها به زمین اصلی و بقیه نیتروژن در دو نوبت، 30 درصدی در ابتدای ساقه رفتن و آبستنی به عنوان سرک های اول و دوم مصرف شدند. نشاها در سنین $25-30$ روزه (مرحله ۳-۴ برگگی) به تعداد ۵ بوته در هر کپه و به فواصل 20×20 و 25×25 سانتیمتر به ترتیب برای ارقام بومی و دانیال کشت شدند. صفات مورد بررسی شامل: نسبت طولیل شدن، درصد آمیلوز، غلظت ژل، دمای ژلاتینه شدن و درصد برنج قهوه ای بودند که به روش زیر مورد اندازه گیری قرار گرفتند. جهت اندازه گیری دمای ژلاتینی شدن زمان لازم برای پخت بوسیله درجه حرارت ژلاتینه شدن مشخص می شود که برای تعیین آن از روش (۱۰) استفاده گردید ابتدا مقدار لازم از نمونه برنج به برنج سفید تبدیل شد پس از ریختن $10cc$ محلول $7\% KOH$ بر روی آنها نمونه ها به مدت 23 ساعت در داخل انکوباتوری که روی $30^\circ C$ تنظیم شده بود گذاشته شدند (دو تکرار) پس از گذشت این مدت، میزان تاثیر KOH بر روی دانه ها اندازه گیری گردید. نمونه ها همراه با سه رقم شاهد به نام های IR36، CP231 و IR42 که به ترتیب دارای دمای ژلاتینه بالا، متوسط و پایین هستند (جدول ۲) مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای اندازه گیری غلظت ژل از روش کاگامپانک و همکاران (۱۹۷۳) استفاده گردید که بر اساس آن پیوستگی ژل به سه دسته تقسیم می شود. کلیه برنج هایی که حرکت ژل آنها بر روی صفحه مدرج میلی متری در طول لوله آزمایش 36 میلی متر و یا کمتر از آن است ژل سخت، $50-36$ میلی متر ژل متوسط، و بیشتر از 50 میلی متر نیز نرم نامیده می شوند. برای اندازه گیری آمیلوز از دو روش شامل دستی

یا اسپکتروفتومتری ارائه شده توسط جولیانو (۱۹۷۱) و دستگاه اتوآنالیزر استفاده شد. این مطالعه با روش اسپکتروفتومتری انجام شد. بر این اساس مقدار ۱۰۰ میلی گرم از آرد برنج در دو تکرار توزین شد و در داخل فلاسک های حجمی ۱۰۰ میلی لیتری قرار گرفتند. ابتدا ۱ میلی لیتر الکل اتیلیک ۹۵٪ و سپس ۹ میلی لیتر هیدروکسید سدیم نرمال به آن اضافه شد و برای حرارت دهی و پخت، نمونه ها به مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب جوش گذاشته شدند. پس از ۱ ساعت نگهداری فلاسک های حاوی نمونه در دمای اتاق و سرد شدن، حجم آنها توسط آب مقطر به ۱۰۰ میلی لیتر رسید. سپس ۵ میلی لیتر از این محلول نشاسته ای در فلاسک های ۱۰۰ میلی لیتر ریخته شد و ۱ میلی لیتر اسیداستیک نرمال و ۲ میلی لیتر محلول ید (یدور پتاسیم ۲ گرم و ۰/۲ گرم ید در ۱۰۰ میلی لیتر آب مقطر) به آن اضافه گردید و حجم نمونه توسط آب مقطر به ۱۰۰ میلی لیتر رسید فلاسک های بخوبی تکان داده شدند و پس از ۲۰ دقیقه میزان جذب توسط دستگاه اسپکترونیک ۲۰ و با طول موج ۶۲۰ نانومتر خوانده شد و با استفاده از منحنی استاندارد میزان آمیلوز نمونه ها مشخص گردید.

مقدار جذب نمونه $\times (20)$ ضریب رقت \times فاکتور اصلاحی = درصد آمیلوز

میزان طویل شدن دانه برنج بدون افزایش قطر آن، یک صفت مطلوب در ارقام با کیفیت عالی برنج محسوب می شود برای اندازه گیری آن از روش (۵) استفاده می شود.

برای این منظور ۲۵ دانه برنج سفید به مدت ۳۰ دقیقه در ۲۰ میلی لیتر آب مقطر خیسانده شدند و نمونه ها به مدت ۱۰ دقیقه در حمام آب گرم به دمای ثابت $98^{\circ}C$ منتقل گردیدند. سپس ۱۰ دانه انتخاب و طول آنها توسط دستگاه Photographic enlarger اندازه گیری شد. میزان طویل شدن دانه از تقسیم میانگین طول دانه های برنج پخته شده به خام بدست آمد.

لذا ابتدا نمونه ها پاک شدند و سپس به مدت ۲۴ ساعت در حرارت اتاق نگهداری گردیدند تا میزان رطوبت آنها قبل از سفید شدن به حد تعادل (۱۰٪-۱۲٪) برسد، با جدا سازی پوسته از یک نمونه ۱۲۵ گرمی شلتوک توسط ماشین پوست کنی برنج قهوه ای بدست آمد سپس وزن برنج قهوه ای و پوسته محاسبه و با استفاده از فرمول زیر درصد آنها تعیین گردید.

$100 \times$ وزن خشک / وزن برنج قهوه ای = درصد برنج قهوه ای

$100 \times$ وزن شلتوک / وزن پوسته = درصد پوسته

داده های حاصل از این پژوهش، با استفاده از نرم افزارهای MSTATC و MININTAB تجزیه شدند. مقایسه میانگین ها به روش دانکن در سطح احتمال ۵٪ انجام شد.

جدول ۱: میانگین حداقل و حداکثر درجه حرارت ماهیانه (کاشت تا برداشت) طی سال های زراعی ۱۳۸۵ و ۱۳۸۶ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی شاور

ماه	۱۳۸۵		۱۳۸۶	
	میانگین حداکثر (درجه سانتی گراد)	میانگین حداقل (درجه سانتی گراد)	میانگین حداکثر (درجه سانتی گراد)	میانگین حداقل (درجه سانتی گراد)
اردیبهشت	۳۹/۲	۲۰/۷	۳۹/۹	۲۱/۳
خرداد	۴۶/۳	۲۴/۸	۴۴	۲۴/۸
تیر	۴۷/۲	۲۷/۶	۴۸/۳	۲۶/۵
مرداد	۴۵	۳۰/۹	۴۷/۲	۲۵/۵
شهریور	۴۳/۱	۲۰/۹	۴۳/۲	۲۳/۵
مهر	۳۶/۴	۲۰/۲	۳۶/۵	۱۵/۲
. (آبان)	-	-	۳۲/۳	۱۰/۵
میانگین	۴۲/۹	۴۲/۲	۴۱/۶	۲۱

جدول ۲: نحوه تاثیر محلول KOH ۱٪/۷ بر روی اندوسپرم برنج

درجه ارزیابی	نحوه تاثیر
۱	دانه ها تحت تاثیر KOH قرار گرفتند و گچی هستند
۲	دانه ها متورم شده اند
۳	دانه ها متورم شده اند لایه خارجی ناقص و یا باریک است
۴	دانه ها متورم شده اند لایه خارجی کامل و پهن است
۵	دانه ها شکافته و یا بندبند شده اند و لایه خارجی نیز کامل و عریض است
۶	دانه ها پراکنده و حل شده اند و با لایه خارجی یکی گردیدند
۷	دانه ها به طور کامل حل شده و با هم آمیخته اند

میانگین نمرات به عنوان درجه حرارت ژلاتینه شدن نمونه مورد بررسی اعلام گردید.

نتایج و بحث

نسبت طویل شدن دانه

نسبت طول پس از پخت دانه برنج به طول اولیه یکی از فاکتورهای موثر در ارزیابی کیفیت پخت و خوراک برنج می باشد. نتایج این پژوهش نیز مشخص نمود اثرات تاریخ کاشت، رقم، و اثر متقابل رقم و تاریخ کاشت در سطح یک درصد و اثر سال در سطح پنج درصد معنی دار است اما در سایر موارد اختلافی از نظر آماری مشاهده نشد (جدول ۳). با توجه به مقایسه میانگین ها، بیشترین مقدار مربوط به تاریخ های کاشت دوم و سوم بود و در میان ارقام نیز رقم عنبروری قرمز از هر سه تاریخ کاشت بر سایرین برتری داشت اما بیشترین مقدار آن مربوط به تاریخ های دوم و سوم بوده است. نسبت طویل شدن در رقم

چمپا نیز قابل توجه بود و به موازات تغییر تاریخ کاشت از اول به سوم، میزان آن افزایش داشت (جدول ۴ و ۵). به نظر می‌رسد که در ارقام کیفی و حساس به گرمای استان، به ترتیب میزان پروتئین بیشتر و درصد آمیلوز کمتر، از دلایل این نتیجه‌گیری باشد. نتیجه بدست آمده با گزارش توسلی لاریحانی (۱۳۷۴) در مورد تفاوت بین ارقام برنج از نظر نسبت طویل شدن و مقادیر بیشتر آن در ارقام کیفی محلی مطابقت داشت.

درصد آمیلوز

بیش از ۹۰ درصد از اندوسپرم دانه برنج، نشاسته می‌باشد که از دو جزء آمیلوز و آمیلوپکتین تشکیل شده است. مقدار آمیلوز بین صفر تا ۳۳ درصد و آمیلوپکتین از ۵۷ تا ۹۹ درصد اندوسپرم را شامل می‌شوند. نتایج تجزیه مرکب نیز نشان داد اثرات ساده و اثرات متقابل دو و سه عامل بر میزان آمیلوز، در سطح یک درصد معنی‌دار می‌باشد (جدول ۳). مقایسه میانگین‌ها مشخص نمود که بیشترین میزان آمیلوز مربوط به تاریخ کاشت دوم بود و رقم‌های متحمل به گرما (هویزه و حمر) بالاترین مقدار را داشتند. اما ارقام کیفی (چمپا و عنبوری قرمز) از کمترین میزان برخوردار بودند (جدول ۴). در اثر متقابل دو عامل، ضمن مقادیر کمتر ارقام چمپا و عنبوری قرمز در هر سه تاریخ کاشت، بیشترین مقدار مربوط به رقم هویزه در تاریخ کاشت اول و ارقام حمر و دانیال در تاریخ کاشت دوم بود (جدول ۵). با توجه به ساختار و ماهیت مولکول آمیلوز که یک ترکیب خطی از مولکول‌های گلوکز است و همچنین تأمین منومر گلوکز از ساکارز طی فرآیند فتوسنتز بنابراین می‌توان گفت که به دلیل کاهش سطح بیان ژن‌های درگیر در متابولیسم نشاسته، کربوهیدرات‌ها، انتقال دهنده‌ها و افزایش بیان ژن‌های مربوط به آلفا-آمیلوز و کاهش فعالیت انتقال دهنده ساکارز توسط درجه حرارت زیاد، وزن دانه و میزان آمیلوز کم، گچی بودن افزایش یافته است. از طرفی به نظر می‌رسد که دمای زیاد باعث کاهش فعالیت بیان ژن‌های آنزیم اتصال دهنده گرانول‌های نشاسته و نیز آنزیم شاخه‌زای آن می‌شود و بدین ترتیب میزان آمیلوز کاهش و طول زنجیره آمیلوپکتین افزایش می‌یابد. بنابراین شرایط مطلوب‌تر برای عمل فتوسنتز، انتقال ساکارز و تولید آمیلوز در تاریخ کاشت دوم و همچنین محدودیت این شرایط برای ارقام حساس به گرما از دلایل این نتیجه‌گیری می‌باشند. چون میزان آمیلوز نقش بسیار تعیین‌کننده‌ای در کیفیت پخت و خوراک برنج دارد. مقدار کم آن در برنج سبب می‌شود که برنج پس از پخت چسبنده و لعابدار گردد و انبساط حجمی پیدا نکند در حالی که مقدار زیاد آن موجب می‌گردد که برنج پس از پخت، سفت و خشک شود. بنابراین مقدار متوسط آن، بهترین میزان می‌باشد که در این حالت برنج پس از پخت نرم و مرطوب است و پس از سرد شدن سخت نمی‌شود اما مقدار آن صرف‌نظر از رقم کاملاً متأثر از درجه حرارت محیط به‌خصوص دما در طی دوره تکامل دانه و رسیدگی است. نتیجه بدست آمده با گزارشات جیانگ و همکاران (۲۰۰۳)، زکریا و

همکاران (۲۰۰۲) و هیر و موتو و همکاران (۲۰۰۷) در خصوص اثرات دمای زیاد در کاهش میزان آمیلوز و تولید دانه های گچی هم خوانی داشت.

غلظت یا قوام ژل

قوام ژل معیار مناسبی از چسبناکی (ویسکوزیته) ژل در برنج سفید است که نرمی برنج را پس از پختن تعیین می کند و آزمون حساس، ساده و سریع برای تعیین خواص و کیفیت خوراکی برنج است در این بررسی مشخص شد اثرات سال، تاریخ کاشت، رقم و اثرات متقابل عوامل در سطح یک درصد معنی دار می باشد (جدول ۳). با توجه به مقایسه میانگین ها، علی رغم این که کمترین قوام ژل مربوط به تاریخ کاشت دوم بود اما هر سه تاریخ کاشت قوام ژل متوسط (۶۰-۴۱ میلی متر) داشتند. در بین ارقام، دانیال و سپس رقم های چمپا و عنبوری قرمز از کمترین میزان برخوردار بودند در حالی که ارقام متحمل به گرمای هویزه و حمر بیشترین مقدار را داشتند (جدول ۴). با توجه به طبقه بندی دانه ها از نظر قوام ژل، دانه رقم دانیال پس از پخت سریع تر از سایر ارقام سفت و سخت می شود که صفت نامطلوبی است. در اثر متقابل دو عامل، در هر سه تاریخ کاشت بیشترین میزان از قوام ژل مربوط به ارقام هویزه و حمر بود اما در تاریخ کاشت دوم مقدار آن در هر دو رقم مزبور کاهش داشت. بیشترین و کمترین میزان مربوط به رقم حمر در تاریخ های اول و سوم و رقم دانیال در تاریخ های دوم و سوم بود (جدول ۵). اگر چه تفاوت ارقام از نظر میزان آمیلوز می تواند یکی از دلایل این نتیجه گیری باشد اما به نظر می رسد که حتی ارقام با میزان آمیلوز یکسان ممکن است، قوام ژل متفاوتی داشته باشند زیرا علاوه بر میزان پروتئین و لیپید نیز از عوامل تاثیرگذار بر قوام ژل هستند و به علت میزان بالای لیپید در لایه خارجی دانه برنج، درجه سفید کردن نیز یک فاکتور مهم و موثر بر قوام ژل می باشد و برنج های حاوی پروتئین زیاد، سخت تر بوده و قوام ژل را تحت تاثیر قرار می دهند. همچنین برنج پخته شده با قوام ژل سخت، سریع تر از برنج دارای قوام ژل نرم، سفت و سخت می شود و هر چه برنج دیرتر سفت شود، نرم تر و خوشمزه تر است.

دمای ژلاتینی شدن

نتایج این پژوهش نیز نشان داد اثرات سال، تاریخ کاشت، رقم و اثرات متقابل رقم، تاریخ کاشت با سال و اثر هم زمان سه عامل در سطح یک درصد معنی دار می باشد (جدول ۳). مقایسه میانگین ها مشخص نمود که بیشترین دما برای ژلاتینی شدن مربوط به تاریخ کاشت سوم بود و در میان ارقام، دانیال و چمپا به ترتیب بیشترین و کمترین مقدار را داشتند (جدول ۴). در اثر متقابل دو عامل، در هر سه شرایط دمایی، رقم دانیال از مقدار بیشتری برخوردار بود و سایر ارقام نیز در تاریخ کاشت سوم مقدار بالاتری داشتند

(جدول ۵). با توجه به این که دمای زیاد، به خصوص در دوره رسیدگی برنج باعث افزایش دمای ژلاتینی می شود اما نتایج به دست آمده نشان می دهد که در دمای کمتر، مقدار دمای ژلاتینی شدن افزایش داشته است. به نظر می رسد علی رغم نقش آمیلوز در فرآیند ژلاتینی شدن، اما به دلیل درصد یکسان آمیلوز در تاریخ های اول و سوم، تفاوت حاصله تا حدودی می تواند صرف نظر از اثرات دمایی مربوط به تغییر در نسبت آمیلوز و آمیلوپکتین باشد زیرا محلول آمیلوز آسان تر از محلول آمیلوپکتین به صورت ژل در می آید و حتی ممکن است برنج های با آمیلوز یکسان، دمای ژلاتینی شدن متفاوتی داشته باشند. این تفاوت در برنج های واکسی (مومی) که دارای دمای ژلاتینی شدن بالاتری هستند به خاطر تفاوت در اندازه مولکول آمیلوپکتین، و ترکیب نشاسته ای آن ها است که تماماً از آمیلوپکتین تشکیل یافته و فقط ۲-۱ درصد آمیلوز دارند. همچنان که در میان ارقام دیده می شود. رقم های هویزه و حمر با داشتن درصد آمیلوز یکسان، دمای ژلاتینی شدن کمتر، زمان پخت کوتاه تر و مقاومت کمتری را در برابر پختن دارند.

جدول ۳: ادامه خلاصه تجزیه مرکب (میانگین مربعات) مربوط به خصوصیات کیفی دانه برنج

منابع تغییرات	درجه آزادی	نسبت طویل شدن	درصد آمیلوز	غلظت ژل	دمای ژلاتینه شدن	درصد برنج قهوه ای
سال	۱	۰/۱۲۲*	۱۱/۳۲۱**	۱۸۰۷/۲۳۲**	۱/۸۰۱**	۰/۰۷۵
تکرار (سال) خطای (a)	۴	۰/۰۱۸	۰/۷۸۷	۲۵/۴۱۰	۰/۰۵۶	۰/۲۱۲
تاریخ کاشت	۲	۰/۱۷۴**	۴۱/۶۷۹**	۴۰۰/۳۵۱**	۲/۴۶۸**	۱۶/۳۹۹**
تاریخ کاشت × سال	۲	۰/۰۱۳	۱۰/۴۷۴**	۲۲۹/۳۹۵**	۰/۲۹۲*	۲/۶۷۵
خطای مرکب (b)	۸	۰/۰۱۸	۰/۷۴۷	۶/۲۳۲	۰/۰۵۳	۰/۸۳۵
رقم	۴	۰/۶۰۹**	۱۴۵/۵۰۵**	۸۹۱۵/۲۸۷**	۳۵/۵۹۴**	۱۱/۱۱۰**
رقم × سال	۴	۰/۰۱۲	۴/۶۵۱**	۶۳۸/۳۴۶**	۱/۳۸۵**	۱/۴۷۱*
رقم × تاریخ کاشت	۸	۰/۰۳۸**	۲۴/۱۴۲**	۵۴/۱۰۸**	۰/۴۵۴**	۲/۶۵۹**
رقم × تاریخ کاشت × سال	۸	۰/۰۱۰	۸/۲۶۹**	۱۷۵/۲۴۷**	۰/۱۶۲**	۰/۵۱۳
خطای مرکب (c)	۴۸	۰/۰۱۲	۱/۱۶۹	۴۸/۵۶۰	۰/۰۴۳	۰/۴۰۱
ضریب تغییرات (%)		۵/۷۴	۴/۸۴	۱۲/۱۲	۴/۵۵	۰/۸۲

بدون علامت غیر معنی دار، * و ** به ترتیب معنی دار در سطح ۰.۵٪ و ۰.۱٪

جدول ۴: ادامه مقایسه میانگین دوساله مربوط به خصوصیات کیفی دانه برنج

عامل آزمایش	نسبت طولی شدن (میلی متر)	درصد آمیلوز	غلظت ژل (میلی متر)	دمای ژلاتینه شدن	درصد برنج قهوه ای
تاریخ کاشت					
۲/۱۵	۱/۸۴۴b	۲۱/۴۳b	۶۰/۲۴a	۴/۳۳۳b	۷۶/۲۴b
۳/۵	۱/۹۵۱a	۲۳/۶۸a	۵۳/۳۵b	۴/۴۳۷b	۷۷/۲۹a
۳/۲۵	۱/۹۹۲a	۲۱/۹۴b	۵۸/۹۰a	۴/۸۷۴a	۷۷/۶۶a
رقم					
هویزه	۱/۹۵۰a	۲۴/۶۴a	۷۶/۶۱b	۴/۱۶۹c	۷۶/۹۹bc
حمر	۱/۶۸۲a	۲۴/۶۲a	۸۵/۸۱a	۴/۴۶۲b	۷۸/۲۲a
عنبری قرمز	۱/۱۶۴c	۲۰/۴۰c	۴۳/۲۲c	۴/۶۶۵d	۷۷/۳۶b
چمپا	۲/۰۲۱b	۱۸/۳۳d	۴۶/۴۶c	۳/۴۷۹e	۷۶/۵۷cd
دانیال	۱/۸۲۷c	۲۳/۷۶b	۳۵/۳۹d	۶/۹۶۴a	۷۶/۱۷d

وجود حروف غیر مشابه در هر ستون، با آزمون دانکن به منزله اختلاف معنی دار در سطح ۰.۵٪ می باشد

جدول ۵: ادامه مقایسه میانگین دوساله مربوط به خصوصیات کیفی دانه برنج در تیمارهای آزمایش

اثر متقابل	نسبت طولی شدن (میلی متر)	درصد آمیلوز	غلظت ژل (میلی متر)	دمای ژلاتینه شدن	درصد برنج قهوه ای
تاریخ کاشت					
رقم					
هویزه	۱/۹۰۵de	۲۶/۳۰a	۷۷/۶۷bc	۳/۸۱۷ef	۷۵/۸۵cd
حمر	۱/۷۱۰f	۲۳/۵۹b	۸۷a	۴/۰۳۸de	۷۷/۵۸b
عنبری قرمز	۲/۰۰۳b-d	۱۸/۶۲d	۴۷/۱۷de	۳/۳۸۳gh	۷۶/۶۰c
چمپا	۱/۸۸۰de	۱۴/۵۳e	۴۷/۵۳de	۳/۵۳۷g	۷۵/۲۰d
دانیال	۱/۷۲۲f	۲۴/۱۲b	۴۱/۸۳e	۶/۸۹۲a	۷۵/۹۵cd
هویزه	۱/۹۴۵cd	۲۴/۴۷b	۷۱/۳۳c	۴/۳۰c	۷۷/۶۰b
حمر	۱/۶۸۸f	۲۶/۳۸a	۸۳/۷۵ab	۴/۱۶۷cd	۷۸/۸۰a
عنبری قرمز	۲/۲۳۵a	۲۱/۵۰c	۳۸/۶۷ef	۳/۴۵۰gh	۷۷/۵۵b
چمپا	۲/۰۹۸b	۲۰/۲۷c	۴۰/۸۳ef	۳/۲۶۷h	۷۶/۱۵c
دانیال	۱/۷۸۷ef	۲۵/۷۸a	۳۲/۱۷f	۷a	۷۶/۳۳c
هویزه	۲b-d	۲۳/۱۵b	۸۰/۸۳ab	۴/۳۹۲c	۷۷/۵۳b
حمر	۱/۶۴۸f	۲۳/۹۰b	۸۶/۶۷a	۵/۱۸۲b	۷۸/۲۷ab
عنبری قرمز	۲/۲۵۳a	۲۱/۸۳c	۴۳/۸۳de	۴/۱۶۲cd	۷۷/۹۳b
چمپا	۲/۰۸۳bc	۲۰/۲۰c	۵۱d	۳/۶۳۳fg	۷۸/۳۷ab
دانیال	۱/۹۷۳b-d	۲۱/۳۸c	۳۲/۱۷f	۷a	۷۶/۲۲c

وجود حروف غیر مشابه در هر ستون، با آزمون دانکن بمنزله اختلاف معنی دار در سطح ۰.۵٪ می باشد

درصد برنج قهوه ای

این پارامتر که بیان کننده نسبت وزن برنج قهوه ای به شلتوک می باشد یکی از جنبه های کیفیت تبدیل در برنج است که صرف نظر از شرایط و فرآیند فرآوری می تواند تحت تاثیر خصوصیات رقم و شرایط محیطی تغییر کند. نتایج این پژوهش نشان داد اثرات تاریخ کاشت، رقم و اثر متقابل رقم و تاریخ کاشت در سطح یک درصد و اثر متقابل رقم و سال در سطح پنج درصد معنی دار بود (جدول ۳). مقایسه میانگین ها مشخص نمود کمترین درصد برنج قهوه ای را تاریخ کاشت اول داشت. با توجه به درصد پوسته بیشتر در شرایط تنش، دست یابی به نتیجه مزبور منطقی است در میان ارقام نیز، رقم حمر به دلیل کمترین درصد پوسته از بیشترین میزان برنج قهوه ای برخوردار بود (جدول ۴). در اثر متقابل دو عامل نیز در هر سه تاریخ کاشت رقم حمر بر سایر ارقام برتری داشت و بیشترین مقدار نیز مربوط به تاریخ کاشت دوم بود (جدول ۵).

منابع

- ۱- توسلی لاریجانی، ف. ۱۳۷۴. تکنیک های مدرن ارزیابی کیفیت برنج. مؤسسه تحقیقات برنج کشور- معاونت مازندران. صفحه ۵۹.
- ۲- عرفانی، ر. ۱۳۷۴. بررسی اثرات ازت و تاریخ کاشت (نشاکاری) بر روی رشد و عملکرد برنج. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس. صفحه ۱۱۲.
- ۳- مرادی، ف. ۱۳۷۳. بررسی اثر زمان برداشت بر میزان شکستگی ۳ رقم برنج در خوزستان. گزارش نهایی مرکز تحقیقات کشاورزی استان خوزستان. صفحه ۱۵.
- ۴- مسعودیان، ا. ۱۳۸۳. بررسی روند دمای ایران در نیم سده ی گذشته. مجله جغرافیا و توسعه. دانشگاه اصفهان. شماره ۳: ۸۹-۱۰۶.

- 5- Azeez, M. A. and Shafi, M. 1966. Quality in rice . Department of Agriculture West Pakistan Technical Bulletin No: 13. p:50.
- 6- Cagampang , C. B., Perez, C. M. and Juliano, B. O. 1973. Angel consistency test for eating quality of rice Sci. food. Agric. 24: 89-94.
- 6- Hiromoto, Y., Hisrose, T., Kuroda, M. and Yamaguchi, T. 2007. Comprehensive expression profiling of rice grain filling – related genes under high temperature using DNA microarray. Plant Physiology. 144: 258-277.
- 7- Jodari, F. and Linscombe, S. D. 1996. Grain fissuring and milling yields of rice cultivars as influenced by environmental conditions. Crop Sci. 36:1496-1502.
- 8- Juliano, B. O. 1971. Asimplified assay for milled rice amylose. Cereal Sci. Today. 16: 334-338, 340-360.
- 9- Little, R. R., Hider, G. B. and Dawson, E. H. 1958. Differential effecte of dilute alkali on 25 varienties of milled white rice. Cereal Chem. 35: 111-126.
- 10- Parker, R. and Ring, S. G. 2001. Aspects of the physical chemistry of starchjournal of Cereal Science. 34: 1-17.
- 11- Peng, S., Garcia, F. V., Laza, R. C., Sanico, A. L., Visperas, R. M. and Cassman, K.G. 1996. Increased nitrogen use efficiency using a chlorophyll meter in high-yielding irrigated rice. Field Crops Res. 47: 243-252.
- 12- Peng, S., Huang, J., Shehy, J. E. and Vispearas, R. M. 2004. Rice yields decline with higher night temperature from global warming. Proc.Natl.Acad.SC:USA. 101 : 71 -75.
- 13- Tan, Y. F., Xing, Y. Z., Li, J. X., Yu, S. B., Xu, C. G. and Zhang, Q. 2000. Theor. Appllo Genet. 101:823-829.

- 14- Tashiro, T. and Wardlaw, I. F. 1999.** The effect of temperathre on the accumulation of dry matter, Carbon and nitrogen in the kernel of rice. *Aust. J. Plant Physiol.* 18: 259-265.
- 15- Terashima, K., Saito, Y., Sakai, N., Watanabe, T., Ogata, T. and Akita, S. 2001.** Effect of high aid temperature in Summer of 1999 on ripening and grain quality of rice. *Jpn.Crop Sci.* 70: 449-458 (In Japanese with English summary).
- 16- Umemoto, T., Yano, M., Satoh, H., shomura, A. and Nakamura, Y. 2002.** Mapping of a gene responsible for the difference in amylopectin structure between Japonica type and Indica-type rice varieties. *Theoretical and Applied Genetics.* 104: 1-8.
- 17- Zakaria, S., Matsuda, T., Tajima, S. and Nitta, Y. 2002.** Effeect of high temperature at ripening stage reserve accumulation in seed in some rice cultivars. *Plant Prod . Sci.* 5: 160-168.
- 18- Zhu, Q. S., Zhang, Z. J., Yang, J. C. and Cao, X. Z. 1997.** Source – Sink characteristics related to the yield in inter subspecific hybrid rice *Sci. Agric. Sin.* 30: 52-59 (In Chinese with English abstract).